

השוכר את הפועל פרק המישי עבודה זרה עה.

עין משפט
נר מצוה

קב"ד א ב ג ד מ"י פ"א
מחללות מחללות
אסורות הל"כ סמג לאוין
קמת טו"ש"ע י"ד ס"י קלח
סעף ז'
קב"ה ה ו ז מ"י פ"א
מהל' טומאת
אולתין ה' ח'
קב"ו ח מ"י פ"א מהל'
מחללות אסורות
הלכה כד סמג לאוין קמת
טו"ש"ע י"ד ס"י קלח סעף
ז':
קב"ו ט מ"י שס ופ"א
מהל' טומאת אולתין
הלכה (טו) [ז] סמג שס
טו"ש"ע שס:
קב"ח י מ"י פ"א מהל'
מחללות אסורות
הלכה כג סמג שס טו"ש"ע
שס סעף ז':
קב"ב כ מ"י שס טו"ש"ע
שס סעף ח':

איתמר בי רב משמיה דרב אמרי תרתי תלת ושמואל אמר
תלת ד' פ"ה לשון ראשון רב אמר תרתי תלת
זרטיבתא תרתי אפר מים תלת זיבשתא מים אפר ומים ושמואל
אמר תלת ד' תלת זרטיבתא אפר מים ואפר ואע"פ שנותן מים
להעביר האפר מיא בתראי לא

קחשיב ד' זיבשתא מים ואפר מים
ואפר וכמו כן מיא בתראי לא קחשיב
צקורא מתנו הכי צפומזדיתא מתנו
רב אמר תלת וד' תלת זרטיבתא
אפר מים אפר ד' זיבשתא מים אפר
מים אפר ושמואל אמר ד' וד' ד'
זרטיבתא אפר מים אפר מים ה'
זיבשתא ולא פליגי רב ושמואל ליישנא
דפומזדיתא אללא דמר קחשיב מיא
בתראי כו' והקשה צקונטרס ליישנא
דקורא כיון דפליגי רב ושמואל ללרד
כג' צמד אפר בתרוייהו ולשמואל
זעינן תרי זימני אפר מאי שנא
דזרדב חשיב מיא בתראי וזדשמואל
לא חשיב מיא בתראי צשלמנא ליישנא
דפומזדיתא לא פליגי אללא צמיחשז
מיא בתראי לכך נראה לרש"י זעינן
אחר שפי"ש צציו רב אמר תרתי
תלת פתרי זיבשתא מים ואפר תלת
זרטיבתא אפר מים אפר ושמואל
אמר תלת זרטיבתא כרד ד' זיבשתא
מים אפר מים אפר צפומזדיתא
מתנו רב אמר תלת זיבשתא מים
אפר מים ד' זרטיבתא אפר מים אפר
מים ושמואל אמר זרטיבתא כרד
מיא זיבשתא ולא פליגי קורא
ופומזדיתא וגם זה לא נראה דלס
כן הויא צכרתנא הפוכה דרב ושמואל
שהרי רב מיקל זיבשתא יותר
מזרטיבתא ושמואל מיקל זרטיבתא
יותר מזיבשתא לכך נראה לר"י זעינן
אחר והכי פירושו רב אמר תרתי
תלת זיבשתא תרתי מים אפר
זרטיבתא תלת אפר מים אפר ושמואל
אמר תלת ד' תלת זיבשתא וד'
זרטיבתא שמואל צל להוסיף ולפרש
מיא בתראי זין זרטיבתא זין
זיבשתא צפומזדיתא מתנו רב
אמר תלת ארבע צכירוש ראשון

צצקונטרס תלת זרטיבתא אפר מים אפר זיבשתא ד' מים
אפר מים אפר שמואל אמר ארבע חמש ארבע זרטיבתא וחמש
זיבשתא צל להוסיף ולפרש מיא בתראי בתרוייהו ולא פליגי
רב ושמואל זין ליישנא דקורא זין ליישנא דפומזדיתא אללא
דרב לא חשיב מיא בתראי ושמואל חשיב מיא בתראי:
דכיתנא

מ"י פ"א [טהרות פ"י מ"ח] עקלים השנויות כאן כגון [ט] ועקל בית הבד עשוין ממין
קופה מסורגת צמוזדה [ט] ואחרי סחיטת הזיתים נותן הגפת צאותו עקל ומניח עליו [ט] ומכנידו להוילא המשקה הנשאר. הני גורגי
לארמאין כילד מנגבין. הדפין. הן העשוין כמין דלת ונותן על התפוח: פלונצין. טאטימא אשקופ"א שמכרד זה הענבים
המתפריין לאוספן: והעדשים. היינו גת עצמה שקורין מיי"ט: מדיחן. צמים. ועל משנה זו יש לשמוך ר' ר' אפר לגת
מדפשיט מניח ר' אבהו ולא אמרינן [ט] זו אינה משנה דקמני רגת צהדהה ומתניחין דקמני דעמי יגובז שמע מניח קמו
זה רבנן בתראי ופשטי הלכתא כותמיה: העקלים של גלרים. שצטיס: ושל צלצון. קנבוס צלעי טפי וצעו יגובז צאפר ומים:
ושל שיפא. פיור"ר: ושל גמי. יונ"ק צלעי טובא: חרפי ופאלי. מגת לגת פעמים שהן יותר מיי"ב חדש [ט] דלפלי ופעמים שהן
פחות כגון חרפי: הכי גרקינן צתוספתא [ע"י פ"ט ה"ג] חולטן צרותחין או מולגן צמי זיסיס. דרך לבשל זיתים להיות רכיף להוילא שומן.
חולטין אשקלי"ר צלע"ו כמו לחלוט ולאשישה [פסחים דף ל"ו]: רודפין. ריבד"ש שטופין: וכמה. מניחן שס עונה ולקמן מפרש
כמה עונה: צקופוס ניסן ופארי. שהיום והלילה שוין או יום או לילה ותקופת תמוז וצבת שאין יום ולילה שוין חזי יום וחזי
לילה ד"צ שעות שלמות זעינן: רווקי. משמרת כמין שקין שנותנין בהן שמרים להוילא את יין: דמויא. של של אדם ולא
צלעי טובא: כיטנא. צלעי טפי מעמרא: חלפא. כוורת של צצטיס שמטנין בהן יין: צחנלי דאורי. חבלים של צורי דקל:
דצבתא

רב אמר מים. תחלה והוא הדין שצריך אפר [ט] אחריה ורבה זר
זר חנה אמר צאפר תחלה וה"ה שצריך מים אחריהם: זרטיבתא. שיט
זה לתלוזת יין נותן אפר תחלה לשפסף עד שתהא נגובה ואחר
כך מים: זיבשתא. מים תחלה ואחר כך אפר ומשפסף: סרפי

תלת. זרטיבתא תרתי אפר ומים
זיבשתא תלת מים ואפר ומים: סלס
וד'. תלת זרטיבתא אפר ומים ואפר
ואע"פ שחור ונותן מים להעביר
האפר הנהו מים לא קא חשיב דלאו
לשום נגיבה אללא לנקותו מן האפר
וד' זיבשתא מים אפר ומים ואפר
ומים בתראי לא [ט] חשיבא. רב לא
זעי אפר אללא חדא זימנא ושמואל
זעי אפר תרי זימני זין זרטיבתא
זין זיבשתא: צפומזדיתא מסנו.
לרד תלת וד' צכפרישית ולשמואל
ד' זרטיבתא וה' זיבשתא דקחשיב
מיא בתראי: ולא פליגי. רב
ושמואל להאי ליישנא דפומזדיתא אללא
לרד לא חשיב מיא בתראי ושמואל
חשיב מיא בתראי. ואית דמפרשי ולא
פליגי [ט] ה"נ דקורא דפומזדיתא
אללא דקורא לא חשיב מיא בתראי
ודפומזדיתא חשיב להו אכל רב
ושמואל פליגי והכי פירושו דמלתא
תרתי תלת תרתי זיבשתא מים
ואפר תלת זרטיבתא אפר ומים ואפר
ושמואל אמר תלת זרטיבתא
כדקאמרת אכל זיבשתא ד' מים
ואפר מים ואפר דצכולהו זעינן אפר
תרי זימני וצפומזדיתא מתנו לרב
תלת וד' זיבשתא תלת מים אפר
מים והיינו נמי דסורא אללא דהני
קא חשיב מיא בתראי וזרטיבתא
ד' אפר ומים אפר ומים ולשמואל
זרטיבתא ד' כדקאמרת אכל זיבשתא
ה' מים ואפר ומים ואפר ומים
זיבשתא נמי זעי תרי זימני אפר
ול"פ ה' הך דקורא ודפומזדיתא
כו' אכל רב ושמואל פליגי זיבשתא
זין דקורא זין דפומזדיתא דרב
לא זעי זה אפר אללא חד זימנא
ושמואל זעי תרי זימני לשון אבא
מורי מנוחתו כבוד והוא נראה זעיני.

והראשון לשון מורי וקשיא לי בגווה מכדי ליישנא דקורא רב ושמואל
מיפלב פליגי מאי שנא דזרדב חשיב מיא בתראי וזדשמואל לא חשיב
מיא בתראי לשמואל ד' וה' איצעי ליה למיתני צשלמנא לפומזדיתא
אע"ג דזרדב לא חשיב וזדשמואל חשיב מיא בתראי אללא ליישנא דקורא
רב ושמואל ליתא אללא צמחשז מים בתראי אללא ליישנא דקורא
דקוף סוף פליגי קשיא לי: גורגי. עקלים וצלע"ו ריבד"ש וורכין
אותן כביבות התפוח שלא יתפירו הענבים מכובד הקורה. וזכ האי פיש [טהרות פ"י מ"ח] עקלים השנויות כאן כגון [ט] ועקל בית הבד עשוין ממין
קופה מסורגת צמוזדה [ט] ואחרי סחיטת הזיתים נותן הגפת צאותו עקל ומניח עליו [ט] ומכנידו להוילא המשקה הנשאר. הני גורגי
לארמאין כילד מנגבין. הדפין. הן העשוין כמין דלת ונותן על התפוח: פלונצין. טאטימא אשקופ"א שמכרד זה הענבים
המתפריין לאוספן: והעדשים. היינו גת עצמה שקורין מיי"ט: מדיחן. צמים. ועל משנה זו יש לשמוך ר' ר' אפר לגת
מדפשיט מניח ר' אבהו ולא אמרינן [ט] זו אינה משנה דקמני רגת צהדהה ומתניחין דקמני דעמי יגובז שמע מניח קמו
זה רבנן בתראי ופשטי הלכתא כותמיה: העקלים של גלרים. שצטיס: ושל צלצון. קנבוס צלעי טפי וצעו יגובז צאפר ומים:
ושל שיפא. פיור"ר: ושל גמי. יונ"ק צלעי טובא: חרפי ופאלי. מגת לגת פעמים שהן יותר מיי"ב חדש [ט] דלפלי ופעמים שהן
פחות כגון חרפי: הכי גרקינן צתוספתא [ע"י פ"ט ה"ג] חולטן צרותחין או מולגן צמי זיסיס. דרך לבשל זיתים להיות רכיף להוילא שומן.
חולטין אשקלי"ר צלע"ו כמו לחלוט ולאשישה [פסחים דף ל"ו]: רודפין. ריבד"ש שטופין: וכמה. מניחן שס עונה ולקמן מפרש
כמה עונה: צקופוס ניסן ופארי. שהיום והלילה שוין או יום או לילה ותקופת תמוז וצבת שאין יום ולילה שוין חזי יום וחזי
לילה ד"צ שעות שלמות זעינן: רווקי. משמרת כמין שקין שנותנין בהן שמרים להוילא את יין: דמויא. של של אדם ולא
צלעי טובא: כיטנא. צלעי טפי מעמרא: חלפא. כוורת של צצטיס שמטנין בהן יין: צחנלי דאורי. חבלים של צורי דקל:
דצבתא

(א) צאפר. ע"י"ג. (ב) ע"י
מוס' דדה פה. ד"ה הדפין
(ג) י"א גורגי. (ד) דהיה"ק סה.
[מוס' ע"י פ"ט ה"ג] [סוף
מוספתא טהרות פ"א ע"ש
ועי' צ"ש פק' י מ"ח
דטהרות] (ה) [פ"י פסח
מלשון זין עוף ע"ן צ' ד']
(ו) [פסחים ק"ג: יבמות ס"ג:
שפוטס י"ז: ד"ה ס"ג:]
(ז) [ז"ל דמיתו כ"ה זעורין
ע"ך תלמא] (ח) [גפוי
אחריהם.] (ט) [ז"ל להי ליישנא]
(י) [שנת קמול:] (י"א) [ע"ך
בית הבד. פ"ל צנהד"ן
(כ"ו) ע"י"ג.] (י"ב) [צ"ה:]
מעשה מנה"ה. (ט"ז) ע"י
השגת מוס' על זה צנה"ה.
ד"ה הדפין וכו'.

הגהות הב"ח

(א) "ש"י ד"ה תלת ד'
וכי בתראי לא קא חשיב
רב: (ב) ד"ה ולא פליגי
וכי ולא פליגי הני דקורא:
(ג) ד"ה גורגי וכו' ומתח
עלו קורה וכו' ומכנידו:
(ד) ד"ה מדיחן וכו' וכו' וזעי
אמרינן ליה זו וכו' דזעי
יגובז ושמוע' מינה דקמו
צ"ה: (ה) ד"ה חרפי וכו'
מיי"ב חדש כגון דלפלי:

לעזי רש"י

ירבוט"י [ירידות"א].
סורג המחזיק את הזיתים
תחת הקורה בבית הבד.
אשקופ"א [אשקוב"א].
מטאטא.
מיי"ט. צְבָדָה (חלק של
הגת. שבו מניחין את
הענבים).
פיור"ר [פוייר"ל]. סוג של
קנה סוף.
יונ"ק. אגרון.
אשקלי"ר [אשקולד"ר].
לחלוט.
ריבד"ש [ריבד"ש]. שטף
מים.

מוסף רש"י

גתיו. לין. ובית בדיו.
לשמן (ד"ה סה.). הדפין.
זהו הדלת שמתנין על
הלולבין והעדשין. זו היא
הגת עצמה שהענבים
נמוס שם. והלולבין.
היינו מופיא אשקופ"א
שמטקס זה את הגת (סס).
העקלים. רדו"ש. יש
מקומות שקורין את
התפוח על חלטיס עקלים.
כגי (סס סה.). מנגבין.
שאיס בולטין כל כך (סס).
חורפי ופאלי. לר"ש
פעמים שזן יותר מיי"ב
חדש פעמים שזן פחות
(סס). ולא פליגי ר'
מיא ורבה בר בר מנה
(סס).